

ADORACIA – JEŽIŠ A DUŠA

Je stále prítomná tvoja láska

Ježiš: „*moje srdce je milosrdenstvom samotným. Z tohto mora milosrdenstva sa rozlievajú milosti na celý svet. Žiadna duša, ktorá sa ku mne priblížila, neodišla bez útechy. Všetka úbohosť tonie [v] mojom milosrdenstve a všetka milosť, spasiteľná i posväcujúca, vytryskuje z tohto prameňa. ... túžim, aby tvoje srdce [bolo] sídlom môjho milosrdenstva. Túžim, aby sa to milosrdenstvo rozlialo na celý svet skrze tvoje srdce. Ktokoľvek sa priblíži k tebe, nech neodíde bez dôvery v moje milosrdenstvo. Veľmi túžim, aby duše mali túto dôveru.*”

Boh je stále medzi nami, je stále blízko nás

Ježiš: „*Duša, vidím ako veľmi trpiš, vidím, že nemáš silu ani len porozprávať sa so mnou. Hľa, ja sám k tebe prehovorím. Hoci by tvoje utrpenia boli neviem aké veľké, nestrácaj pokoj ducha, ani sa nepoddávaj znechuteniu. Ale povedz mi, dieťa moje, kto sa odvážil zraniť tvoje srdce? Povedz mi o všetkom, povedz mi o všetkom, buď voči mne úprimná, odkry mi všetky rany svojho srdca. Ja ich vyliečim a tvoje utrpenie sa stane prameňom tvojho posvätenia.*”

Duša: „*Pane, také veľké a rozličné sú moje utrpenia a trvajú tak dlho, že ma to už znechucuje.*”

Ježiš: „*Dieťa moje, nesmieš sa znechucovať. Viem, že mi bezhranične dôveruješ. Viem, že poznáš moju dobrotu a milosrdenstvo, preto sa môžeme podrobne porozprávať o všetkom, čo ti tak veľmi leží na srdci.*”

Duša: „*Mám toľko rôznych problémov, že neviem o čom najskôr hovoriť, ako to všetko povedať.*”

Ježiš: „*Hovor so mnou jednoducho ako priateľ s priateľom. No, povedz mi, dieťa moje, čo ťa zdržiava na ceste k svätosti?*”

Duša: „*Pane, znechucuje ma aj to, že moje vnútorné utrpenia nechápu. Temnota zahalila môj rozum, ako tu postupovať dopredu? Tak ma to všetko znechucuje a myslím si, že vrchy svätosti nie sú pre mňa.*”

Ježiš: „*Hľa, dieťa moje, tentoraz si mi povedala veľa. Viem, že je to veľkým utrpením, keď nás nechápu tí, ktorých milujeme a voči ktorým sme naozaj úprimní. Ale nech ti stačí, že ja ťa chápem v celej tvojej biede a úbohosti. Teší ma tvoja hlboká viera, ktorú máš napriek všetkému voči mojím zástupcom. Ale vedz o tom, že ľudia dušu úplne nepochopia, lebo to presahuje ich možnosti. Preto som zostal na zemi, aby som mohol potešiť tvoje ubolené srdce a posilňovať tvoju dušu, aby si neustala na ceste.*”

Ty poznáš každý môj ston, keď padám a nevládnym som

Duša: „*Ale ešte jedno, Pane, čo robiť, ak ma ľudia odstrkujú a odmietajú, a zvlášť tí, s ktorými som právom počítala, a to vo chvíľach, keď ich najviac potrebujem?*”

Ježiš: „*Dieťa moje, urob si predsavzatie, že sa nikdy nebudeš spoliehať na ľudí. Dokážeš veľa, ak sa celkom odovzdáš do mojej vôle a povieš: nie ako ja chcem, ale podľa Tvojej vôle, Bože, nech sa mi stane. Vedz, že tieto slová, vypovedané z hĺbky srdca, v jednom okamihu vynášajú dušu na vrchol svätosti. V takej duši mám zvláštnu zaľúbenie. Taká duša mi vzdáva veľkú chválu, taká duša naplňuje nebo vôňou svojej čnosti. Ale vedz, že za tú silu, ktorá ti pomáha znášať utrpenia, musíš ďakovať častému sv. prijímaniu. A teda prichádzaj často k tomuto prameňu milosrdenstva a načieraj nádobou dôvery všetko, čo potrebuješ.*”

Duša: „Vďaka Ti, Pane, za Tvoju nepochopiteľnú dobrotivosť, že si ráčil zostať s nami v tomto vyhnanstve a prebývať s nami ako Boh milosrdenstva. Rozsievaš okolo seba jas svojho zľutovania a dobrotivosti a vo svetle Tvojich milosrdných lúčov som poznala, ako veľmi ma miluješ.“

Môj Ježiš, si spásou, Pán nie je nik ako ty

Ježiš: „*Duša, ktorá sa usiluješ o dokonalosť, milé je mi tvoje úsilie. Ale prečo ťa vidím tak často smutnú a sklúčenú? Povedz mi, dieťa moje, čo znamená ten smútok, aká je jeho príčina?*“

Duša: „*Pane, príčinou môjho smútku je [to], že napriek mojím úprimným predsavzatiam sa dopúšťam tých istých chýb. Ráno si dávam predsavzatia a večer vidím, ako veľmi som sa vzdialila od týchto predsavzatí.*“

Ježiš: „*Vidíš, dieťa moje, čím si sama zo seba. Príčina tvojich pádov je v tom, že sa príliš spoliehaš sama na seba a málo sa spoliehaš na mňa. Ale nech ťa to príliš nezarmucuje. Máš do činenia s Bohom milosrdenstva, tvoja úbohosť [moje milosrdenstvo] nevyčerpá, lebo som neurčil koľkokrát odpustím.*“

Duša: „*Áno, to všetko viem, ale doliehajú na mňa veľké pokusenia a vzbudzujú vo mne rôzne pochybnosti. Okrem toho ma všetko dráždi a znechucuje.*“

Ježiš: „*Dieťa moje, vedz, že najväčšou prekážkou k svätosti je znechutenie a bezdôvodný nepokoj. On ti znemožňuje cvičiť sa v čnosti. Všetky pokusenia dohromady by ťa nemali ani na chvíľu oberať o vnútorný pokoj. Podráždenosť a znechutenie sú plodmi tvojej sebalásky. Neznechucuj sa, ale snaž sa o to, aby namiesto tvojej sebalásky mohla kralovať moja láska. Takže dôveruj, dieťa moje, nesmieš sa znechucovať. Prichádzaj ku mne po odpustenie, lebo ja som vždy pripravený ti odpustiť. Koľkokrát ma o to prosíš, toľkokrát oslavuješ moje milosrdenstvo.*“

Ty si môj Boh, milosrdenstvo,

Ježiš: „*Dieťa moje, život na zemi je boj, veľký boj o moje kráľovstvo. Ale neboj sa, lebo nie si sama. Ja ťa vždy posilňujem, tak sa opri o moje rameno a bojuj, neboj sa ničoho. Vezmi nádobu dôvery a načieraj z prameňa života nielen pre seba, ale myslí aj na iné duše, zvlášť na tie, ktoré nedôverujú mojej dobrotivosti.*“

„*pre skrúšenú dušu som Milosrdenstvom samotným. Najväčšia hriešnosť duše nezapaľuje vo mne hnev, ale moje srdce je pohnuté veľkým milosrdenstvom k nej.*“

Duša: Ó, Bože, ako hojne je rozliate Tvoje milosrdenstvo a všetko si to učinil pre človeka. Ó, ako veľmi musíš milovať toho človeka, keď Tvoja láska je voči nemu taká činorodá. Ó, Stvoriteľu môj a Pán, všade vidím stopy Tvojej ruky a pečať Tvojho milosrdenstva, ktoré obklopuje všetko, čo je stvorené. Ó, môj najľútostivejší Stvoriteľu, túžim Ti vzdať chválu v mene všetkých Tvojich bytostí a stvorení, ktoré nemajú dušu, vzývam celý vesmír, aby zveleboval Tvoje milosrdenstvo. Ó, aká veľká je Tvoja dobrota, Bože.

Toto sú dni Eliáša

Chvály